

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • listopad 2022 • Ročník XXVII

Na Den děkuvzdání jsme užili sborový den s farářem ČCE v Praze-Libni Romanem Mazurem. Společně jsme slavili Večeři Páně a také děkuvzdání za letošní bohatou úrodu. Krásnou výzdobu jako každý rok připravila rodina Jancykova, které tímto děkujeme.

Prorok Jeremiáš: Hop – šup!

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté,

v poslední době sleduji našeho syna, jak se pořád venku hrabe v hlíně. A tak přemýšlím, co ho tak může fascinovat na té obyčejné, mokré, špinavé, všudypřítomné hlíně? Proč nám to dělá? Neustále špinavý, a ještě se u toho usmívá! Moje nervy. A tak se hlína stala ústřední tematikou dnešního kázání. Proč si vlastně Bůh s námi špiní ruce?

Jaký v tom vidí záměr? Vždyť jsme častokrát tak nepoužitelní.

„Vstaň! Sestup do domu hrnčířova! Tam ti dám slyšet svá slova.“ Takovým docela konkrétním pokynem začíná onen krátký příběh, který Jeremiáš vypráví. Prorok má vstát – a sestoupit! Nejprve povel „vstaň!“ = hop nahoru! ... a hned nato „se-

stup!“ = šup dolů! To je řečeno nejspíš někomu, kdo si sedí, je usazen – a proto potřebuje slyšet „tak ale hop, pěkně vstaň!“ ... a sedí si někde nahoře, někde vyvýšeně, a Bůh ho posílá kamsi dolů, kam musí ze svého bydla „sestoupit“. A proč to? Proč má Jeremiáš „vstát ... a kamsi sestupovat“? Protože Bůh k němu bude mluvit na určitém, konkrétním místě... Ne tam nahoře, kde si dosud seděl, ale na určeném místě tam

dole, kam si má dojít... – docela konkrétně: v hrnčířově dílně; tam totiž bude osloven; tam k němu Bůh promluví. My jsme se dnes shromáždili na tomto místě; zdánlivě samozřejmě. Toto místo, tento kostel, má ovšem (jak víte) bohatou – dost zvláštní – historii, zvláštní příběh. Postavili ho naši předkové a kdyby mohl vyprávět svůj příběh, nepochybně by nám nejednou přeběhl mráz po zádech.

Pokračování na 2. straně

Prorok Jeremiáš: Hop – šup!

Dokončení z 1. strany

Dnes nám slouží k setkáním při bohoslužbách, koncertech, přednáškách a mnohému jinému. – Na tomto místě tedy dodnes zní slovo Písma, káže se zde evangelium, ... jak si stavitelé tohoto kostela přáli. Příběhy Písma by neměly mlčet; je třeba nacházet nové způsoby, jak jim dát zaznít a jak se jimi dát oslovit... Jsou to příběhy také o nás.

„Jeremiáš šel do hrnčířova domu... a hle: uviděl ho tam při práci, jak na kruhu formuje své zboží. Když se nádoba nepovedla, když se zkazila, tak hlinu vrátil na hromádku, znovu prohnětl a udělal nádobu jinou – dobrou; takovou, jakou chtěl...“

A to je celé, přátelé... „Kdo má uši k slyšení, slyš“ – dodali by na tomto místě někteří, aby místo výmluvné odmlky jasně laskavým posluchačům naznačili, že pointa už byla... V Jeremiášově knize je celá řada takovýchto mini příběhů. Jsou to vlastně podobenství – výmluvné obrazy, symbolická konání; podobně jako Ježíšova podobenství v evangeliích; často však spíše podobenství zahraená jako dramatické scénky než vyprávěná jako příběhy. Účinek je ale stejný: odehraje se nebo zazní krátký příběh, a v jádru věci by každému mělo být jasné, oč běží. Ovšem, někdy je připojen ještě komentář, vysvětlení, rozříkání; jakýsi bonus. – To abychom se nemohli vymlouvat, že jsme to nepochopili, že nám to nedošlo... Tak tomu bývá jak v prorockých textech, tak v evangeliích, kde svá podobenství vypráví a vysvětluje – Ježíš. K proroku Jeremiášovi v té hrnčířově dílně promluví tímto způsobem sám Hospodin a skrze proroka svému lidu (své církvi) vzkáže malé kázáníčko: Hle, tak jako je hlína v rukách hrnčíře, tak jste vy v ruce mé – dome Izraelský! – je výrok Hospodinův... (v. 6) Jednoznač-

né, konkrétní slovo. Metafora je vysvětlena, prvky obrazného přirovnání jasně identifikovány; nikdo nemůže říct, že neví o čem, o kom to je: řeč je o vás, mí posluchači. Ten názorný příběh s hrnčířem, který napravuje své dílo, ... a protože chce mít krásné nádoby, hlinu třeba několikrát přehne, zhodnotí a znovu zformuje... to je příběh o nás, přátelé... – to je obraz Božího lidu, obraz Božího vedení: Hle, tak jako je hlína v rukách hrnčíře, tak jste vy v ruce mé... – říká Bůh těm, kdo se k němu hlásí.

„Být v Boží ruce...; být v Božích rukou...“ – s těmito slovy si obvykle spojujeme obraz bezpečí, ochranu, dobré a vlídné zacházení. Teplé dlaně hodného, laskavého dědečka... – To není špatná asociace, to není nesprávné; jenom to ale není celé, je to jen jeden z aspektů. Jistě, v situaci nouze a úzkosti (nebo na základě zkušenosti nouze, ohrožení, z něhož jsem byl zachráněn) je možné vděčně zpívat: „Někdo mne vede za ruku, když bojím se jít tmou; to je ten, který o mně ví, který je na mě laskavý...“

Zajisté najdeme v Bibli řadu textů, které tuto polohu víry, tuto „strunu“ vyznání vyjadřují – a je moc dobře, že tomu tak je. Ale náš dnešní text mluví o „Boží ruce“ jinak! K představě, že „jsme v Boží ruce“ totiž patří i to, že ta ruka je mocná a svrchovaná. Proto je pro nás dobré, proto je pro nás útěchou být v této ruce, protože ona je dost silná proti všem nepřítelům, proti všemu ohrožení, proti i té poslední záhubě. Hrnčíř je zcela svrchovaný tvůrce; ze své hlíny formuje, co chce ... a pokud to není nějaký „patla“, ale „mistr“, tak mu pochopitelně není jedno, co mu z hlíny vzejde; chce dobré dílo. Bůh tvoří a každý den přehlíží, co udělal; na konci každého dne spokojeně hodnotí „dobré, dobré...“.

Prorok Jeremiáš si dává pozor a formuluje velice pečlivě. Vyhne se ošidné myšlenky, že hrnčíř při práci sám občas něco taky zkazí – říká výslovně a trochu šroubovaně: „i zkazila se ta nádoba, co dělal.“ Tedy v té hlíně se to zkazilo, člověk se zkazil; to my nejsme tím dobrým dílem v ruce Boží, jakým on nás chce mít. O tom je řeč! („Jako hlína v ruce hrnčíře, tak jste vy v ruce mé...“). Bůh (jako hrnčíř) chce mít dobré dílo; dobrý lid v tomto světě. Dokonce i tam, kde se to zkazí, pracuje k nápravě; nevyhazuje hlinu, ale formuje znovu, tvoří znovu; znovu se s tím piplá ... aby dílo nakonec bylo dobré; takové, jaké chtěl. Proč nám to prorok Jeremiáš říká? Aby nás tím obrazem hrnčíře inspiroval, ba, zcela přímo vyzval k nápravě – k „obrácení“ a „dobrému konání“. Celá ta řeč, která vysvětluje onen obraz o hrnčíři, totiž nakonec ústí do varování a výzvy: „Hle – já s vámi hodlám naložit jako hrnčíř... Obráťte se každý od své zlé cesty života a konejte dobro na svých cestách, ve svém konání!“ Jeremiáš zdůrazňuje možnost obratu, možnost nápravy, možnost dobrého konce pro nás.

Tam, kde Bůh svému lidu strojí dobro, buduje jej jak krásný dům a pečuje o něj jak o vzácnou květinu. Jenže Jeremiáš před nás klade dvě možnosti, dvě cesty, a říká: tak si vyberte! Dělejte, jak umíte. Jenže je jasné, že nejde o volbu dvou rovnocenných možností – cesta dobrá je jen jedna z nich. A prorok volá, vyzývá k obratu, k návratu na ni. Ještě je čas; ještě je šance. Pohlédneme-li na své životy „od konce“, v „perspektivě věčnosti“, tak sice jsme pod soudem, je jasné, že nekonáme, co máme – ale ještě lze tu naši „cestu zlou“ napravit a „konat dobré“.

Tady, takto by mohl náš oddíl skončit. Ale to ještě není konec

našeho čtení. Je tu ještě jeden verš – jiný závěr, jiné finále – vyústění jako ledová sprcha ... či spíše jako facka. Je slyšet hlasitá odpověď těch, které se prorok snažil oslovit; jeho posluchači řekli: „Ale kuš! – My přece budeme chodit podle svých záměrů... a každý budeme jednat podle zarputilosti svého zlého srdce!“ Je to posměch, s nímž se Jeremiáš na konci svého kázání setkává. Přitom ale sami na sebe říkají, v čem je jejich problém a proč v perspektivě Božího posouzení nemohou obstát: „každý budeme jednat podle svého – budeme konat podle zarputilosti svého zlého srdce“... Vzácně upřímná slova. To je ten náš lidský postoj; takový jsme. My totiž (pokud zrovna nejsme na dně a nepošilháváme po nějakém zachránci) nechceme být v Boží ruce. My chceme být sami sví; autonomní, dospělí lidé: – sami se rozhodovat a jednat tak, jak sami uznáme za dobré; a tak se i hodnotit. Nejsme přece nějaká „hlína v rukou hrnčíře“. Nikdo nám přece nebude kázat, jak máme žít a co máme dělat. My chceme konat podle svého, jak sami uvážíme a jak sami chceme.

Toto je (milí přátelé) závěr našeho dnešního čtení z Jeremiášovy knihy; tato odpověď, toto vyznání. Jenže finále příběhu, který Bible vypráví, vyznívá jinak – on ten poslední soud onoho trpělivého, kreativního Hrnčíře neprobíhá podle toho, co by rádo naše srdce, nýbrž podle jeho usouzení (naštěstí!). Nadějí a posilou nám může být, že ještě máme čas: být v Boží ruce a podle toho konat... Tak tedy podle toho žijme, konejme, krácejme... Pak se zajisté budeme moci těšit i na ten advent Páně, jemuž jdeme vstříc. Amen

Martin Bánoci,
6. listopadu 2022,
Teplce

Benefice pro Živý dům v Teplicích

V neděli 6. listopadu odpoledne se v našem kostele konal benefiční koncert pro Živý dům, který budují salesiáni. Protagonistou byl MgA. Daniel Jun z Prahy a hrál nádherně. Do kasičky jsme přispěli částkou 4 400 korun. Přestavba Živého domu započala 14. listopadu poklepáním na rekonstrukční kámen. Salesiánům v jejich úsilí fandíme.

Vzpomínka na události listopadu roku 1989

V pátek 11. listopadu jsme si v komorním kroužku připomněli události roku 1989, které v Teplicích začaly ekologickými demonstracemi právě v ten den.

Oživilo jsme si je promítáním autentických černobílých fotografií Mirka Rady. Pak už slovo dostali hosté – emeritní farář ČCE v Litoměřicích Zdeněk Bárta a Matěj

Hon, který v té době právě přišel na svět. Pohledy obou protagonistů na to, co pro ně znamená svoboda a jak ji chránit, byly zajímavé, stejně jako příspěvky z auditoria.

Na závěr jsme si za doprovodu faráře Matka Bánociho zazpívali známou píseň Spirituál kvintetu „Jednou budem dál“. Hostům stejně jako příchozím děkujeme.

Neděle s křtem dospělého

Premiéru ve svém působení v Teplicích při bohoslužbách 16. října zažil náš farář Martin Bánoci.

Stala se jí svátost křtu dospělého člověka. Křest vodou s požehnáním absolvovala Andrea Nistorová. Také kázání se neslo ve znamení svátosti

křtu. Děti si s bratrem farářem procvičily dřepy a pak si s Janou Peškovou v nedělní povídaly o tom, jak obnovit energii.

Ze života sboru Českobratrské

Podzimní brigáda

Patřila jako vždy úklidu farské zahrady. Bylo nás málo, práce se ale udělalo dost.

Zahrada se pomalu ukládá k zimnímu spánku. Z přední části zmizelo listí i větve stromů, které překážely (Vlastík Vondráček, Maťo Bánoci a Eva Andrejsová), odpočívát budou díky Věře Grögerové květinové záhony, které nám poskytují ozdobu na stůl Páně. Zazimovaná je také trampolína

(Honza Pešek). Výborný byl i kotlíkový guláš. Odpoledne se objevili i přespolní pomocníci – kluci Junovi z Ústí nad Labem. Všem, kteří přiložili ruce k dílu, patří velké poděkování. Kdo má čas a chuť, stále se ještě může po domluvě s bratrem farářem přidat. Na zadní zahradě je stále neshrabané listí.

Opékání buřtů v Úpořinách zachytila Bára Jancyková

Nedělní škola

O naše nejmenší se trpělivě starají sestry a taky bratr farář. Než odejdou do nedělní školy, má pro ně vymyšlený příběh, o čem si budou povídat. Jeho nápady jsou někdy překvapivé, ale děti se na ně vysloveně těší, spolupracují a funguje to. Děkujeme všem ve sboru, kteří dětem věnují svůj čas a vedou je k víře.

Bouřka bratra faráře

Jana Pešková

církev evangelické v Teplicích

Víkendovka pro děti

Naplánována byla původně na tři dny, kvůli vyšší nemocnosti dětí byla jen jednodenní, a mohly se jí zúčastnit i mladší děti.

Co všechno v sobotu 29. října zažili, zachytil Matko Bánoci na fotografiích. Podívejte se. Program vedla Eliška Zahradníková s Radovanem Skalickým, jeho

manželka Štěpánka se postarala o žaludky malých strávníků. Všem, kteří jakkoli přispěli k realizaci, patří velké poděkování. Děti si svůj den opravdu užily.

Večerní bohoslužby

Konaly se každý první čtvrtek v měsíci od 17 hodin ve společenské místnosti. Vymyslel je bratr farář Matko Bánoci a aktivně se jich účastnily i konfirmandky. Probrali jsme témata Společenství, Zastavení, Odpočinek a Poslání. Po jejich skončení od 17.45 hodin začínají pravidelné schůze staršůvstva, abychom beze zbytku využili energie, jejichž cena skokově stoupla.

Kdo bude rychlejší

Markéta Zvolánková

Pavla Šeremetová

Přivítali jsme Karlovy Vary a Chodov

V neděli 11. září jsme strávili sborový den s evangeliky z karlovarského sboru.

Při bohoslužbách, které společně vedli Martin Zikmund a Martin Bánoci, jsme si uvědomili, jak

správné a potřebné je udržovat blízké kontakty s dalšími sbory. Je to síla a povzbuzení. Společně

jsme prožili i svátost Večeře Páně. Při kávě, čaji a zákuscích, které ochotně napekly naše sestry, si dospělí pohovořili, děti využily pohostinnost farské zahrady ke hram. Cestou na společný oběd

do Krušnohorského maskaronu se od našeho kurátora Radovana Gaudyna hosté dozvěděli něco z historie lázeňského města. Byl to požehnaný den a my za něj Pánu Bohu děkujeme.

Saša opět bodovala!

Členka našeho sboru Saša Adlerová opět bodovala. Po Mistrovství světa veteránů a zisku zlaté a stříbrné medaile ve finském Tampere v hodu břemenem a kladivem, se v Pirně stala mistryní Saska v hodu břemenem. Jsme na ni pyšní a gratulujeme!

Nová okna na faře v Duchcově

Byt v prvním patře fary v Duchcově, kde v současné době žijí ukrajinské ženy a děti, má, s výjimkou obývacího pokoje, nová okna. Lvi podíl na tom má Milan Jancyk

a Maťko Bánoci a také Diakonie ČCE, která na jejich výrobu a osazení poslala 100 000 korun. Přijela na to kontrola a byla náramně spokojená.

NAŠI JUBILANTI

Po letních prázdninách a dovolených jsme slavili hned tři významná jubilea. Sestry Jany Tejkalové, Vlastičky Kittlerové a faráře Matka Bánociho.

Návštěva v Krabčicích

Pětičlenná delegace našeho sboru se po předchozí domluvě 24. října rozjela na návštěvu do Diakonie ČCE v Krabčicích.

Popřáli jsme sestře Janě Tejkalové, která 17. října oslavila v kruhu rodinném devadesáté narozeniny. Zavzpomínali jsme na léta minulá, kdy byl farářem v Teplicích její manžel Ámos, na dávne známé i současný život ve sboru (přehled má od dcery Evy Andrejsové, která ji pravidelně navštěvuje). Obdivovali

jsem její úžasnou paměť, jen kdyby jí ještě nohy víc sloužily. Na závěr milého setkání jsme si zazpívali jubilantčiny oblíbené písničky z evangelického zpěvníku a společně se pomodlili. Tak ještě jednou, milá sestro: Hodně Boží lásky a požehnání do dalších let. Rádi Vás zase uvidíme.

Oslava a Bible kralická pro Vlastičku

V průběhu ohlášek prvních zářijových bohoslužeb přišli gratulanti před stůl Páně blahopřát dlouholeté člence sboru dr. Vlastičce Kittlerové, která o prázdninách oslavila životní jubileum.

O dětský program se tradičně postarali Eliška a Maruška Zahradníkovy, Aleš Homuta a Martin

Blažek jr. Příjemné odpolední posezení ještě umocnilo počasí babího léta. Chvála Bohu za to!

Tak to je ON

Náš bratr farář Matko Bánoci. V sobotu 24. září jsme společně s ním a jeho rodinou ze Slovenska oslavili životní jubileum – 40. narozeniny. Popřáli jsme, poděkovali za něj Pánu Bohu,

připili na zdraví a pak hodovali a povídali. Dárek i květina byly ryze pánské, dorty napekly sestry z Ukrajiny, všechno chutnalo báječně. Panovala dobrá nálada a přidalo se i slunečné počasí.

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství, přijďte mezi nás.
Farář sboru:
Mgr. Martin Bánoci,
tel. 722 695 008
e-mail: teplice@evangnet.cz
Kurátor sboru:
Mgr. Radovan Gaudyn,
tel. 725 807 985
Úřední hodiny:
čtvrty od 9 do 12 hodin
Číslo účtu Farního sboru ČCE Teplice:
2100220448/2010

Sbor ČCE Teplice

Co nás čeká?

- **Neděle 25. 12. 2022 od 9:30 hodin** sváteční bohoslužby na Boží hod vánoční s Betlémským světlem
- **Neděle 1. 1. 2023 od 9:30 hodin** společné novoroční bohoslužby na faře v Ústí nad Labem

Ekumenické setkání žen

Konalo se 26. listopadu od dopoledních hodin. Hostem byla manželská a rodinná poradkyně PhDr. Kateřina Anežka Houdková. Hovořila něco přes hodinu, odpovídala na otázky z auditoria a všichni pozorně poslouchali. Byla prostě výborná a my, ženy,

ji zkusíme pozvat znovu na jaře. Po společném obědě se šikovnější z nás pustily do výroby vánočních dekorací. Děkujeme Daně Gaudynové a Markétě Zvolánkové za přípravu milého setkání.

Putování za mečem sv. Michaela

Tak se jmenovalo téma, které si pro listopadové páteční ekumenické setkání mužů připravil Michael Martínek. Vyprávění doplnil promítáním ze své prázdninové cesty.

Text a foto: Radovan Skalický

Po celý rok 2022 jsme se, vyjma letních dovolených, pravidelně jednou měsíčně setkávali také v rodinách. Všem hostitelům za biblická slova a přípravu občerstvení touto cestou děkujeme!

Pravidelná shromáždění

NEDELE:

- 9.30 h. – bohoslužby Teplice
- 10.00 h. – nedělní škola

STŘEDY:

setkávání maminek a dětí předškolního věku

ČTVRTKY:

- 15.00 h. – Klub dětí
- 16.00 h. – Studium Bible
- 17.00 h. – Konfirmační příprava

PÁTKY:

jedenkrát měsíčně:

- 19.00 h. – Ekumenické setkání mužů

Milí přátelé, zveme vás na

adventní program 2022

do kostela Českobratrské církve evangelické,
J. V. Sládka 16 v Teplicích

- **Neděle 4. 12. od 10.00 hodin** – pěvecký sbor 2. LF Praha Chorion, sbormistryně Veronika Holcová
- **Neděle 11. 12. od 9.30 hodin** – manželé Eva a Jan Valtovi a jejich hosté
- **Neděle 18. 12. od 9.30 hodin**, sváteční bohoslužby, po nich **vánoční punč Vondráčkových** odpoledne **od 16 hodin** vánoční hra dětí a mládeže „Hvězda nad supermarketem“ v režii Viktorie Jindrové

Těšíme se na setkání s vámi!

ČESKOBATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Vynikající FARÁŘOVY PALAČINKY

Kdy?
V sobotu 17. prosince 2022 od 14 hodin

Kde?
V rámci Vánočních trhů na Zámeckém náměstí v Teplicích

Smažit se budou v proluce děkanství Římskokatolické církve, jako náplň si můžete vybrat džem, marmeládu, nutelu atd., chybět nebude ani šlehačka.

Výtěžek z prodeje je určen na dobročinné účely. Přijďte si pochutnat a přispět na dobrou věc!

Srdčně zve Farní sbor Českobratrské církve evangelické

ČESKOBATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH